

Infection (ICM PJI), který pořádal prof. Parvizi a prof. Gherke letos v srpnu ve Philadelphii. Tato roční aktivita 400 specialistů na kostní a kloubní infekty z celého světa, které jsem se měl možnost spolu s prof. Gallem účastnit, spočívala ve formulaci zásadních otázek a přípravě podkladů (3500 publikací) pro odpovědi, o kterých se pak na meetingu ve Philadelphii hlasovalo. Výstupem je 364 stránkový dokument, který při správném užití může velmi zjednodušit pochopení a přístup k tak složitému problému jako infekce kloubních náhrad. Prof. Parvizi a prof. Gehrke na EBJIS v Praze prezentovali celou filozofii ICM PJI a přístup ke zpracování závěrů a také prezentovali ty nejzajímavější z otázek a odpovědí. Prezident EBJIS prof. Carlo Romano spolu s nastávajícím prezidentem Henizem Winklerem pak s nimi diskutovali omezení, úskalí a především výzvy, které tento významný projekt přináší. Dobrou zprávou je, že se nám podařilo zajistit jednak příslib určitého množství originálních publikací ICM PJI, které v nejbližší době vyjde (pracoviště, která budou mít zájem, prosím ať se na mne emailem: david.jahoda@post.cz nebo na prof. Galla obrátí). Pro obecnou českou ortopedii je ale ještě větším přínosem fakt, že máme možnost přeložit tento dokument a vydat ho tak, že na příštím Národním kongresu by měl být volně k dispozici všem zájemcům v českém jazyce.

V sobotním programu pak byly prezentovány nejlépe hodnocené práce. Ocenění dostali Carlo Romano za práci v oboru prevence: Prevention of implant-related infections using a resorbable antibacterial hydrogelcoating, John Kendall za práci o lokálních nosičích: The use of a biodegradable antibiotic-loaded calciumsulphate carrier containing tobramycin for the treatment of osteo-

myelitis: a series of 198 cases a Pau Guirro za sdělení: Shorter detectiontime in sonication fluid cultures compared to periprosthetic tissue cultures.

Ani naše sdělení nezapadla. Dr. Melicherčík a tým z 1.Ortopedické kliniky 1.LF UK a FN Motol prezentoval výsledky o vylučování vankomycinu z lokálních nosičů. Předseda SIK ČSOT Jan Pilnáček osvěžil sekci osteomyelitid jako vždy velmi kvalitním sdělením: TheInflammation of the Pelvic Ring. V sekci posterů měl velmi zajímavý poster prof. Gallo: Contribution of Aspirated Joint Fluid Analysis to Diagnostics of PJI. Rozhodně i další velmi hezké poster kolegu Bartáka, Cul'by a Šíra nezůstaly stranou a byly hojně navštěvovány. Osobně doufám, že i má sdělení o prevenci infekcí kloubních náhrad a o možnostech zvýšení efektivity antibiotik, přispěla k tomu, že jsme nezůstali jen pouhými hostiteli s krásným městem a památkami, ale díky výše zmíněným příspěvkům jsme ukázali, že česká ortopedie je světovým hráčem.

Na závěr 32. výroční konference EBJIS jsme spolu s organizátory z CAP Partners byli velmi hrdí na pozitivní hodnocení účastníků. Pro mne osobně však bude zásadní, zda si účastníci na sympozium vzpomenu při své další vědecké práci nebo při lékařské praxi, či zda je zlákala velmi příjemná atmosféra, která zde panovala a navštíví další kongresy, které se v Praze, ale i dalších městech naší republiky budou konat v budoucnu.

V Praze 19. 9. 2013

Prof. MUDr. David Jahoda, CSc.

1. Ortopedická klinika a 1. LF UK a FN Motol
místopředseda SIK ČSOT a Local chair of 32nd annual
meeting of the EBJIS 2013

Doc. MUDr. Miroslav SLAVÍK, CSc. – osmdesátiletý

Kdosi moudrý řekl: „Mohu žít a získat mnoho věcí, ale úspěšný budu jen tehdy, když se najde několik lidí, kteří mě hrdě nazvou svým přítelem.“

To, že nás dnes stojí dlouhá řada, abychom popřáli k osmdesátinám svému někdejšímu šéfovi, kolegovi, spolupracovníkovi – ale v každém případě příteli, doc. MUDr. Miroslavu Slavíkovi, CSc., je svědectvím, že má plné právo ohlédnout se s námi zpět a s uspokojením přehlédnout úspěšné dílo, které po něm zůstává jako výsledek jeho houževnaté práce.

My, co jsme s ním spolupracovali, ho známe jako muže, který vždy překypoval energií, vizemi a organizačními schopnostmi. Tyto vlastnosti výrazně uplatnil při budování nové ortopedické kliniky, na jejímž vzniku a otevření v roce 1978 měl lví podíl. Pod jeho vedením (1978–1991) byla klinika špičkovým pracovištěm a svým uspořádáním i vybavením se

stala základem pro rozvoj dalších pracovišť ortopedie a traumatologie. Přísný sám k sobě, požadoval odbornost, vzdělání a disciplínu i po druhých. Svou velikost

nedokazoval tím, že sám vystupoval výše než ostatní, ale dovedl sestoupit dolů a pomáhal jiným, aby se i oni dostali výš. Byl náročným šéfem, ale také citlivým a laskavým přítelem. Pokud vycítil u mladších lékařů talent a schopnosti, stal se jejich obhájcem a nevšedním způsobem jim pomáhal v osobním rozvoji a odborném růstu. Tak vychoval a nechal vedle sebe vyrůst řadu odborníků. Mediky a mladé lékaře stážující na klinice, nadchnul pro ortopedii a stal se jejich vzorem.

A protože slávu velkých lidí bychom měli vždy měřit prostředky, kterými ji dosáhli, tak v případě našeho jubilanta musíme k výše vzpomenutým vlastnostem při-

pomenout i to, že byl také vždy čestný a galantní. Nikdy se nesnížil ke mstě a lsti, a za to si ho velmi vážíme. Pro mnohé z nás zůstal vzorem, i když se naše cesty rozešly.

Tak tedy náš milý šéfe, kolego a příteli – zvedáme pomyslnou sklenku a připijíme Vám na zdraví, které právě v této době tolik potřebujete, a z celého srdce Vám přejeme, abyste ještě dlouho mohl v kruhu svých milých prožívat pohodu, radost a s úsměvem rozdával optimismus. Ještě dlouho užívejte život v celé jeho kráse.

S úctou a vděčností Vaši kolegové, žáci a přátelé

26. září 2013

8th European AOTrauma & TK Experts SymposiumTübingen 27.–28. září 2013

Ve dnech 27.–28. září 2013 se konalo v Tübingenu AO-Trauma sympozium úrovně Masters, kterého jsem se aktivně zúčastnil s kazuistikou „Otevřená zlomenina bérce – ošetření hybridním zevním fixátorem“. Akce proběhla v prostorách BG Unfallklinik Tübingen víceméně jako rozloučení s jednou z nejvýznamnějších postav německé traumatologie posledních desetiletí, prof. Dankwardem Höntzschem, který končí svou aktivní činnost. Nejen díky tomuto faktu se sympozia zúčastnila řada významných traumatologů jak z Evropy, tak USA, mezi jinými např. D. Helfet, P. Cole, T. Pohlemann, N. Südkamp, R. Babst, M. Blauth, S. Nijs, T. Slongo a další. Náplní sympozia byla kombinace přednášek shrnujících techniky uvedené v poslední době s předem zaslanými kazuistikami, které byly diskutovány celým plénem. Sekcí bylo celkem 6 – zevní fixátory, kontrolované studie, osteosyntézy v okolí lokte, distální tibie a pilon, proximální tibie dlahování a hřebování proximální tibie.

V sekci zevních fixátorů mě zaujala idea řešení defektu tkáně v oblasti distální tibie naložením zevního fixátoru v úhlové dislokaci umožňující přiblížení okrajů rány a poté po zhojení rány postupné převedení dislokace do správného postavení. Technika vyžaduje použití cirkulárních zevních fixátorů s možností softwarově řízeného pohybu jednotlivých prvků. Ideálním se jeví tzv. hexapod systém zevní fixace.

V sekci kontrolovaných studií byly diskutovány 2 hlavní oblasti – použití dynamických úhlově stabilních šroubů, tzv. DLS systém a vývoj nových dlah řešících problematiku zlomenin acetabula a jeho kvadrilaterální plochy, kdy zejména u geriatrických pacientů dochází často k nekontrolovatelné protruzi hlavičky femuru do malé pánve. DLS šrouby, které byly se slávou uvedeny v roce 2012 jako alternativa použití LHS šroubů u jednoduchých zlomenin vedoucí k lepší tvorbě svalku v místě dlahy

D. Höntzsch a D. Helfet

jsou od poloviny roku 2013 staženy z trhu – důvodem je velké množství komplikací, konkrétně zlomených šroubů. Speciální dlahy pro podporu kvadrilaterální plochy zlomenin acetabula naproti tomu stále více nachází uplatnění, nejen z důvodu nárůstu počtu starších pacientů, ale i stále větší popularitě „jednodušších“ před-

Dlahy pro přední pilíř